

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Předložky s významem časovým v současné francouzštině

Diplomantka: Lenka Šáchová

Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Vedoucí práce: doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

Rozsah: 68 stran vč. bibliografie

V předkládané práci si autorka vytkla za cíl „popsat předložky s významem časovým v současné francouzštině“ (s. 9), fakticky však usilovala především o sledování českých ekvivalentů vybraných předložek v korpusu Intercorp. V úvodní teoretické části nejprve popisuje formy a funkce francouzských předložek s odkazem na sekundární literaturu. Funkce předložek s časovým významem (s. 22-34) pak popisuje pomocí překladového slovníku a gramatik (Ducháček, Hendrich).

V empirické části si stanovila vyhledávací vzorce, které obsahovaly předložky polysémní (např. *à*) i specializované (např. *avant*). V nalezených výskytech pak registrovala možné české ekvivalenty daných výrazů, které pak na konci každé sekce shrnula.

V globálním pohledu práce naplnila své cíle, ocenit je třeba zejména promyšlené vyhledávací vzorce pro jednotlivé předložky. Jisté rezervy naopak vidím ve struktuře práce, v některých teoretických konceptech a ve formálních nedostacích.

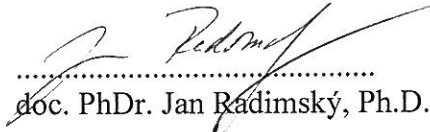
Pokud jde o strukturu textu, práce je velmi nepřehledná. Vyplývá to už z komplikovaného a nepromyšleného číslování kapitol (viz dokonce kap. 2.1. včleněná mezi 1.1 a 1.3). Některá témata se v textu opakují, např. sémantiku předložek autorka traktuje v kapitole 1.3.1 (s. 13) a znovu v kapitole 1.4 (s. 17-18). Z analýz autorka nevyvodila patřičné závěry, v celkovém závěru práce (s. 64) zůstává dokonce čtenář na pochybách, kolik předložek vlastně bylo předmětem analýzy, neboť autorka uvádí jednou 18 a podruhé 12.

Z teoretických konceptů je třeba upozornit především na směšování předložek a spojek (spojky *avant que* a *après que* na s. 24-25). Nejasný je termín „větný člen určitý“ (s. 18 - autorka patrně myslela jmenné syntagma s určitým determinantem). Na s. 11 si autorka protiřečí, když nejprve píše, že „všechny předložky jsou latinského původu a již tehdy, než vznikla francouzština, zastávaly tuto funkci“, přičemž vzápětí v souladu s Ducháčkem a Grevissem rozděluje předložky na *héréditaires* a ostatní – tedy ty, které nebyly v latině předložkami.

Po formální stránce je v textu hodně překlepů, řada vlastních jmen autorů je zkomolených (*Grevis* na s. 10; *Gaaton* na s. 13; *Gaaton L.* na s. 16...). Překlady z francouzsky psané sekundární literatury jsou těžkopádné, obsahují kalky, neadekvátní slovosled, apod. (viz např. s. 10 dole).

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **dobrou**.

.....
doc. PhDr. Jan Rádímský, Ph.D.

V Českých Budějovicích, dne 26. srpna 2015